

Rábské noviny

čtvrtletník pro Rabí, Bojanovice a Čepice, číslo 60, 19. července 2024

TÉMA:
Hasičky a hasiči
z Rabí, Bojanovic a Čepic

obsah

3-5	Informace z radnice
6-8	TÉMA: Rabí hostilo Plamen
9	TÉMA: Výsledky hasičských soutěží
10-11	TÉMA: Okrsková soutěž Čepice
12-13	Vítání léta v Rabí
13	Výlet s ROSou do Chudenic
14	Čepická pouť
15	Dny Šumavského trojhradí
16-17	Hračky pro klatovskou nemocnici
18-19	Kroužek #be:reel Rabí
20-21	Putování Áji a Štěpána
22-23	3. ročník Prvomájového běhu
24-25	Bojanovická traktoriáda
26	Májka v Čepicích
27	FK Budětice
28-29	Komentář starosty: Slučování obcí
29	Starostovo přemýšlování
30-32	Děni obrazem
33	Usnesení zastupitelstva
34	Kalendář akcí

město
RABÍ

editorial

„Dycky B-Č-R!“

Rábské noviny už pošedesáté. Dozajista výjimečný okamžik. Nicméně pevně věřím, že takových bude ještě hojně... posedmdesáté, podevadesáté, posté a tak dál.

V tomto vydání vidím jinou mnohem výjimečnější věc, než je jeho pořadové číslo—fotku na titulní straně. Je na ní třicet osm hlaviček třiceti osmi hasičů a hasiček ze všech třech našich obcí—z Rabí, z Bojanovic a z Čepic. Ti se sešli v sobotu 18. května 2024 na okrskové soutěži v čepickém tábořišti. Každý bojoval za své SDH a na závodě si byli konkurencí. Ale... titulka novin je jenom jedna a já ji na ně chtěla dostat všechny. A tak trochu z donucení a doufejme snad i z radosti z povedené akce, se mi podařilo naše trojebecní hasičstvo k tomuto historickému unikátu přesvědčit. Et voilà! Výsledek je famózní.

Ale nenechme se uchlácholit instagramovým pozlákem a sluncem zalitou krásou. Byť z fotky vyzařuje radost, pro řadu těch, kteří na ní jsou, má s odstupem pár měsíců hořkosladkou pachut.

Jaro bylo plné požárního sportu. Naši trojebecní hasiči—muži, ženy i děti—závodili jako o život. Tu snadněji, tu hůře postupovali stále dál. Zejména děti se meziročně vyšvihly k neskutečnému posunu. Čepičtí a rábsští hasiči k závodění přidali i organizační povinnosti, když se jedni ujali pořádání okrskové soutěže a druhí okresního kola hry Plamen pro děti. Bylo toho hodně, hodně se toho povedlo, a proto věnujeme aktuální číslo z veliké části právě hasičskému dění.

Nicméně nastaly i změny, které se do reportáží už nedostaly. Jejich přítomnost visí ve vzduchu, ale taktně se o nich mlčí. Jaro kromě hasičských úspěchů přineslo i hasičskou transformaci a odchod bojanovických žen a dětí z SDH Rabí zpět do Bojanovic, kde tamní hasiči zkusí založit svůj vlastní kolektiv mladých hasičů. Jestli se k něčemu obdobnému odhodlají i v případě ženského družstva, pak nezbyvá než jim držet palce a možná obětovat Ódinovi nějakého toho bejčka. Jak jim to půjde, to je ve hvězdách. Ale moc bych si přála, až budu přesně za rok psát šedesáté čtvrté vydání RN, aby z příběhů nezmizely ani ženy, ani děti. Aby náš hasičský sport nespádl zase jenom do mužské kategorie. A aby prostor v těchto novinách dál plnily příběhy všech třech našich SDH. Tak „Ohni zmar!“ A „Dycky B-Č-R!“.

Tereza Freidingerová, šéfredaktorka

Z aktuálního dění

MŠ Rabí má staronovou ředitelku

Po dvou neúspěšných výběrových řízeních na pozici ředitele MŠ, do kterých se nikdo nepřihlásil, potvrdila na třetí pokus 19. června konkurzní komise stávající ředitelku Evu Mešinovou v její pozici na následujících 6 let. Ta se dvou předchozích řízení nemohla z důvodu kvalifikace účastnit. Vzdělání si však doplnila studiem na Jihočeské univerzitě a letos už jako bakalářka předložila svůj návrh koncepce vedení školky sedmičlenné výběrové komisi, kterou její vize nadchla. Komisi předsedal starosta obce. Dalšími členy byli zástupci KÚ, ČŠI, pedagogických pracovníků školy a obce, které doplnili odborníci v oblasti řízení ve školství MŠ Klatovy a v oblasti státní správy ve školství. Eva Mešinová pracuje v naší mateřince od roku 2007, nejprve jako učitelka, poté jako pověřená ředitelka.

Ošetření významných stromů v intravilánu

Práce jsme zadali firmě Stromosmršť pana Kořínka, který měl za úkol od minulého roku zhotovit dendrologické zajištění stromů uvnitř našich obcí. Loni jsme prováděli první etapu v Čepicích a Bojanovicích, ale bez dotace. Druhou etapou jsme letos

ošetřili lípy v Rabí za podpory Plzeňského kraje částkou 47 tisíc korun. Zásadní údržba všech stromů v našich obcích je hotova. Na celkovou péči o stromy v obcích se tak dostalo po několika letech. Většina dominantních stromů v obcích jsou lípy, které byly v obcích sázeny dětmi školou povinnými u příležitosti vzniku ČSR v roce 1918, a také po skončení druhé světové války. Stromy nejsou v mnoha případech v ideálním zdravotním stavu.

Jedním ze stromů, který je z části odumřelý a jeho špatná vitalita je rizikem pro své okolí je lípa před radnicí v Rabí. Její osud je v rukou vlastníka, kterým je obec. Pokud strom cokoliv způsobí, trestněprávní odpovědnost je na našich bedrech. Na vše je třeba odborníka, a v tomto případě to bude dendrolog, který nám dá odborný posudek a navrhne možná řešení.

Na Sušicku by mohly mít vybrané komunikace bič na neukázněné řidiče

Rabí je průjezdní obcí, kterou roztíná krajská silnice na dvě části. Není neobvyklé, že v některých místech je chodci čechrána křtice projíždějícím kamionem. Není neobvyklé, že při takovém průjezdu obcí ve směru od Horažďovic se jeho pohyb ustálí na rychlost často přesahující 70 km/h. Naštěstí na konci Rabí ho čeká zákruta, kde musí dodržet rychlost stanovenou v obcích, jinak by ho čekal katapult do některé z nemovitostí při silnici. Tento trysko průjezd by mohl být do budoucna trochu komplikovaný. Město Sušice plánuje provozovat radarové měření rychlosti. Jako obec s rozšířenou působností může tuto činnost vykonávat i pro jiné obce. Naše obec bude možná jedním z adeptů, kde by provoz systému zásadně ovlivňoval bezpečnost.

Komise soutěže Vesnice roku už pošesté v Rabí

V pondělí 10. června 2024 do Rabí opět zavítala jedenácti členná komise soutěže Vesnice roku. Komisi jsme přivítali v rábské knihovně, a pak se společně přesunuli do zdejší hasičské zbrojnice. Letos jsme se zaměřili na představení toho, jak v Rabí, Bojanovicích a Čepicích pracujeme s mládeží, jaký zde máme spolkový život a jak vypadá komunikace obce. Po vydatné přednášce a neméně vydatném obědu, který jsme jim připravili, jsme komisi vzali na bojanovické dětské hřiště a na čepický most. Každý krok návštěvy bedlivě sledovalo šest dětí z kroužku #be:reel Rabí, které z události natočily reportáž. Tu najdete na Facebooku nebo YouTube kanálu Rabí. Jak jsme dopadli se dozvíme 3. srpna 2024 na slavnostním vyhlášení v Mrtníku— letošním vítězi krajského kola.

V Bojanovicích bude nový most

Původní most přes Černíčský potok na hlavní silnici II/169 je v havarijním stavu. Jeho stav se v posledních měsících zhoršil natolik, že jeho rekonstrukce se musela rozjet co nejdříve. Tři měsíce bude omezen průjezd místem a od 21. července budou auta v jednosměrném provozu využívat provizorní přemostění (bypass).

Miroslav Kraucher, starosta
Tereza Freidingerová (RN)

Co máme v následujících měsících v plánu? Dotace!

Slovo „dotace“ v mnohých lidech vyvolává rozporuplné pocity. Takový pocit vnímám hlavně když čtu podmínky, za jakých je obdarovaný dostane. Dotace z EU jsou postupně okrouhávány a směřují spíše do životního prostředí. To je teď hlavní téma celé Evropy. Nelze však jejich význam nijak snižovat. Rozpočet obce je našponovaný a na investice zbývá jeho malá část. Když můžeme utratit na investici jeden „svůj“ milion korun a k tomu nám někdo přidá druhý, není to nijak špatné. Od roku 2015 jsme obdrželi dotace ve výši 26 milionů a k tomu přihodili našich

16 milionů. Celkem jsme tak udělali 58 různých akcí, dotací.

A ten plán? Do příštího školního roku vyřešit vytápění ve školce. Náhrada přímotopů a vytvoření nového zdroje bude finančně náročným projektem. Výměna střechy na budově „bazaru“ (č.p. 17) v Rabí je povolena památkáři. Teď už stačí připravit důkladný rozpočet. Rozmyslíme načasování akcí, abychom mohli zkusit požádat o dotace. Další plány máme také definované. Dodělat hřiště v Bojanovicích. Pořešit parkoviště v Rabí. Naprojektovat vodovody v našich

obcích. Vyřešit kanalizaci v Rabí. Dovybavit dětská hřiště v obcích. Revitalizovat náměstí v Rabí. Asfaltovat vybrané komunikace. Investovat do výměny zdrojů vytápění v obecních budovách. Vyřešit kulturní a společenské zázemí v Bojanovicích a Čepicích. Adaptovat vybrané objekty na byty. Pomáhat s rozvojem infrastruktury. To je jen začátek věcí, které jsou v plánu. Sečteno podtrženo je to tak za 200 milionů korun. Každý rok máme k dispozici jedno procento této částky, takže jaký zvolíme postup? Trpělivost!!!

Krajské dotace nám pomáhají v různých sektorech našeho života...

Letos máme požádáno v celkem šesti dotačních titulech vyhlášených Plzeňským krajem. Souhrnná částka letošní podpory je 803 tisíc korun. Krajské dotace jsou poskytovány od roku 2014. Naše obec od té doby získala celkem 8.833.770 Kč.

...podpora pošty v Rabí od Plzeňského kraje

Udržitelností českých pošt na vesnicích a s ní spojených nákladů, které jsou v tomto případě na našich bedrech, se kraj zabývá v novém dotačním titulu, ve kterém jsme požádali o podporu.

Transformace České pošty byla státem řízená akce. Cíleným nátlakem managementu pošt se

staly provozovateli obce. „Chcete zachovat poštu na Rabí? Provozujte ji, jiná možnost totiž není.“ V kostce—a to velké—jsem shrnul, jak transformace pošt probíhala. Jak státní aparát zaseje, my sklízíme. Poštu provozuje naše obec pro Českou poštu a ta zajišťuje službu pro stát a občana. Kolik tahle sranda stojí rozpočet obce, tedy i obyvatele města Rabí, popíšeme v jiném vydání novin. Poštu využívají z velké části lidé, kteří nemají s naším rozpočtem nic společného, tedy jsou odjinud, ale platíme to my.

Jak již bylo zmíněno, Plzeňský kraj letos nově vyhlásil dotaci, která naše náklady podstatně snižuje. Částkou 150 tisíc korun nám pomůže krýt naši rozpočtovou účast v tomto sektoru.

Až jednou budeme nuceni hledat a zaměstnávat doručovatele barevných obálek, protože to státní podnik nedokáže obstarat, tak Plzeňský kraj bude zase jediným „partnerem“ pošty Partner Rabí, na rozdíl od vlády (jakékoliv).

...podpora obchodů v Plzeňském kraji

Dalším krásným počinem našeho krajského úřadu je podpora malých prodejen v malých obcích. Je poskytována prostřednictvím obecních úřadů, kteří se stávají zprostředkovateli podpory, kterou kofinancují deseti procenty z celkových nákladů. V letošním roce jsme uvítali i my Rábští úpravu pravidel pro poskytování dotace. Na rozdíl od minulých ročníků jsme letos mohli do programu zařadit spolu s čepickým obchůdkem i ten náš rábský. Pomoc při úhradě nákladů na energie a nájmy bude určitě provozovateli vítaný bonus. Bonus je to i pro zákazníka, kterému se tak oddálí postupné uzavírání vesnických obchůdků. Letos máme schválenou podporu ve výši celkem 120 tisíc Kč.

...dotace pro návesní kapličku v Čepicích

Krajská dotace do třetice. Ta byla schválena teprve nedávno. V letošním Programu stabilizace a obnovy venkova (dotace PK) jsme byli s naším projektem pouze náhradníky. Z náhradníků jsme rázem plnohodnotní účastníci, kteří obdrží částku 325 tisíc korun na opravu krovu návesní kapličky

v Čepicích. Podstatná část krovu, která nese věžičku, je v havarijním stavu. Díky provázanosti konstrukcí je ideální přistoupit k výměně celého krovu, v podstatě nahrazením jeho kopií. Dominantou kaple je věžička, která se bude po rekonstrukci vracet do své původní podoby, ale o tom jsme vás informovali v minulém vydání. Oprava proběhne na počátku příštího roku.

...podpora bezpečnosti v kraji je významným tématem

Obec v tomto titulu požádala o podporu na doplnění kamerového systému v obci. Schválená částka je ve výši 110 tisíc Kč. Kamerový systém bude mít za cíl pokrýt svou optikou náměstíčko v Rabí včetně hlavní komunikace. Dohledový systém v obci není nikým sledován a vaše soukromí je zajištěno. Data jsou ukládána a využívána v případě, že se něco v obci děje. Součinnost obce s policií při jejich vyšetřování je docela častá. Není tak dávno, kdy jeden dům na náměstí měl poškozený zámek vstupních vrat. Zmapovat pohyb poberty potom není pro dohledový systém žádnou překážkou.

...kraj myslí i na hasičské jednotky, které obce pro stát zřizují

Vybavení jednotky něco stojí. K tomu nám dopomáhá kraj. Letos můžeme částkou 60 tisíc Kč dokoupit výstroj přesně pro jednoho hasiče, který do jednotky přišel. Helma, kukla, rukavice kabát, kalhoty a boty je pro jakýkoliv zásah stěžejní. Pokud uvidíte naše hasiče v zásahovém oděvu, tak si vzpomeňte, že nákupem oblečení chráníme hasiče, který pro stát a jeho občany vykonává nezištnou pomoc. Stát v tomto případě nazpět vyinkasuje našim nákupem DPH ve výši 10 tisíc Kč.

V Čepicích nezastavujeme, máme zpoždění!

I tak by se dala nazvat snaha občanů Čepic vedoucí ke zřízení vlakové zastávky v této malebné obci. Petici místních podpořili zastupitelé obce, abychom mohli oficiálně oslovit krajský úřad, ministerstvo dopravy a Správu železnic. O tom jsme psali v minulém vydání novín.

Od té doby se ledy hnuly. Zpětná vazba od oslovených subjektů nám vyjasnila všechny procesy, které se v této věci zohledňují. Vznik nových železničních stanic (zastávek) je totiž proces, kterému předchází rozsáhlá a finančně náročná analýza. Posuzuje se mnoho specifických záležitostí, které v konečném důsledku definují potenciál místa v kontextu všech potřebných investičních nákladů. Když to přeženeme, tak každé potenciální zastavení vlakové soupravy stojí zadavatele dopravní služby nějaké peníze. V tomto případě je tím zadavatelem Plzeňský kraj, který by musel mít opodstatněný důvod požadovat vznik nové zastávky.

Kolik lidí by využívalo vlakovou zastávku v obci s osmdesáti trvale žijícími občany, je předvídatelné. Potenciální zhotovitel a provozovatel zastávek, kterým je Správa železnic, musí vidět také nějakou ekonomiku své investice. Zhotovení nástupiště se pohybuje ve dvojciferných řádech milionů. Výstavba infrastruktury k propojení obce se stanicí je také jednou z podmínek při zřizování nových stanic.

Komunikace pro pěší, cyklisty a stání pro vozidla u zastávky je investicí obce a je v řádech milionů korun. Sečteno podtrženo, vznik nových zastávek není jednoduchý. Ty, které jsou na znamení bez potřebné infrastruktury, vznikaly v dobách páry, kdy platila jiná pravidla. V dalších letech v Čepicích vlak určitě nezastaví, ale bohužel jen projede.

Miroslav Kraucher (starosta)

Rabí opět hostilo okresní kolo hry Plamen. Domácí tým se umístil v polovině startovního pole

V sobotu 25. května 2024 se znovu po roce zaplnilo rábské fotbalové hřiště mladými hasiči a hasičkami, hadicemi a stany a okolní louky se proměnily v parkoviště červenobílých dodávek sborů dobrovolných hasičů od Nezdic na Šumavě po Strážov. Soutěže se zúčastnilo celkem 43 družstev z 33 obcí a měst klatovského okresu, které soutěžily v pěti disciplínách v mladší a starší kategorii. Domácí rábský tým se umístil na 13. místě z 26 startujících družstev ve starší kategorii.

Soutěž byla rozdělena na dopolední a odpolední skupinu, a tak stanů, dodávek a soutěžících přibývalo po celý den. A to i navzdory velmi silné sportovní konkurenci, která se ten den konala. Český národní hokejový tým totiž nastoupil po druhé hodině ke svému semifinálovému zápasu proti Švédsku.

Štafeta dvojic—naše nejlepší umístění

Rábské družstvo, které soutěžilo na domácí půdě, se postavilo k první disciplíně až v době oběda. Byla to štafeta dvojic, kterou zahájila Kristýna Švehlová. „Z té jsem byla nejvíc nervózní. Byl to úplně první závod a já běžela úplně první a sama,“ přiznává mladá hasička. I její sestra Markéta tuto disciplínu zpětně vnímá jako největší výzvu: „Ta byla nejtěžší. Musela jsem odpojit hadici od hydrantu a měla jsem strach, abych nějak ten hydrant neshodila.“

V první disciplíně bez nervozity nezůstal ani nejmladší člen výpravy Šimon Polanka, pro kterého to byla na Plameni premiéra. „Moc jsem se bál, protože na začátku jsem musel říct rozhodčí hlášení,“ komentoval po závodu Šimon, který nakonec prosvítl okolo kuželu do cíle jako drak. Paradoxem je, že právě ve štafetě dvojic, ze které měly děti největší respekt, si zaplaly nejlepší výsledek—osmý nejrychlejší čas.

Požární útok—meziroční posun o patnáct míst

Divácky asi nejatraktivnější disciplína, které obzvlášť u nás přidává na síle pozadí hradu Rabí. Ten se tyčí přímo nad stanovištěm požárního útoku, odkud vypadá ještě větší, než ve skutečnosti je.

Děti si tuto část soutěže velmi oblíbily. Stejně jako loni i letos běžely útok na dva pokusy. Ale oproti

loňsku zcela sebevědomě a sebejistě, jak popisuje pravá proudařka Tereza Polanková: „Minulý rok jsem se trochu bála, protože jsem to neznala. Ale tento rok už jsem věděla, co všechno mě čeká, takže jsem se už nebála. Z naše- ►

ho výsledku jsem nadšená," dodává hasička.

Nadšením zářila i její parťačka srážející levý terč Lucie Jůnová: „V požárním útoku mi to šlo moc dobře a náš celkový výsledek je strašně dobrý!“ hodnotila Lucie na konci dne.

Děti zaznamenaly parádní čas 34,40 sekund, což bylo mimo jiné téměř o polovinu rychleji než čas z roku 2023. Tenkrát odběhli plamenoví nováčci požární útok za 60,45 sekundy. To u této disciplíny znamenalo meziroční posun o patnáct míst z dvacátého pátého na desáté.

Štafeta 4x60—zdání klame

Dva pokusy a dvě zklamání. Jeden neplatný, druhý penalizovaný. Veliká škoda pro Rábské, protože právě ve štafetě 4x60 se děti cítily nejjistěji a věřily v dobré umístění. „Nejvíce mě baví kladina ve štafetě 4x60,“ prozradil Šimon Polanka. Tu shodou náhod běhá za dospělé i Šimona táta Radek Polanka—velitel bojanovických hasičů. Na začátku byl Šimon trochu nervózní, ale jak sám říká, „když vyběhnu, už nervózní nejsem.“ A běžel parádně.

Skvělý výkon podala i Lucie Jůnová, která byla se sebou velmi spokojená. „Nejlépe mi to jde právě ve štafetě 4x60, kde skáču přes překážku. Měla jsem sice stres, že o to zakopnu a spadnu, ale nakonec to bylo dobré,“ dodává. Bohužel ani její gazelí skok Rábským nepomohl k lepšímu výsledku.

Započítaný čas 75,85 sekund stačil až na 25. místo—tedy poslední, protože dvacátý šestý tým soutěž nedokončil.

Požární útok CTIF—když se nad Rabím zatáhnou mračna

Jestli klasický požární útok patří do kategorie divácky atraktivních, ten CTIF se krčí na opačném konci žebříčku popularity. Nesmí se u něj radit ani cíleně povzbuzovat. Ideálně má zavládnout hrobové ticho. Spousta pravidel a úkolů, a tedy i možných penalizací. Vy jako divák chyby vidíte, ale musíte mlčet. Těžko říct, kdo víc trpí—

Během čekání na druhý pokus požárního útoku CTIF se zatáhla mračna. Foto: tf

Jiřina Janečková z OSH Klatovy dohlíží na hladký průběh her. Foto: tf

Lucie Jůnová (vlevo) a Martina Kordová (vpravo) čekají na požární útok CTIF. Foto: tf

jestli fandící, nebo soutěžící, každopádně kapitánka družstva Markéta Švehlová si tuto disciplínu výslovně užívá, a to navzdory tomu, že na jejím konci je vždy zmáčená od hlavy až k patě.

„Požární útok cétéief mám nejraději. Jako kapitánka musím na za-

čátku říct hlášení,“ popisuje svou roli Markéta. „Nejdřív řeknu družstvu, aby nastoupilo, pak ‚Zastavit, stát!‘ A pak ‚Pane rozhodčí, družstvo mladých hasičů z Rabí je připraveno k plnění disciplíny‘“. Rozhodčí zavelí „Proveďte!“, Markéta pískne na píšťalku a začne běžet časomíra.

Děti se vydají na překážkovou dráhu. Musí překonat „vodní příkop“, přeskočit bariéru, protáhnout se tunelem, projít se po kladině, doběhnout k džberovým stříkačkám, naplnit je vodou a nastříkat na terč. Během pumpování vody musí druhá polovina družstva natáhnout předepsaným způsobem hadice, které nesmí být ohnuté ani nijak překroucené. Na závěr musí ještě závodníci správně přiřadit technické prostředky k jejich značkám a vytvořit požadované uzly.

Průběh závodu sleduje kapitánka ze svého stanoviště mezi nástřikovými terči. „A na konci, když už to máme hotové a všichni jsou seřazení, tak zvednu ruku a tím to ukončím,“ popisuje kapitánka Markéta.

Disciplínu děti běžely dvakrát. Mezi jednotlivými pokusy ale byla velká prodleva, a také se začaly honit všichni čerti. Nebe ztmavlo, zvedl se vítr a nad Nezamyslicemi byly vidět černé provazy deště. Děti, vedoucí i rodiče se krčili v přístřešku fotbalového hřiště určeného pro hosty a čekali. Inferno se Rabí nakonec vyhnulo, závod ale změna povětrnostních podmínek ovlivnila, jak hodnotila levá proudařka Tereza Polanková: „Požární útok CTIF byl těžký. Když byl ten vítr, tak to stříkalo hrozně do mě a mimo a já jsem už ani potom nemohla mířit, ale dala jsem to.“

V této aktivitě děti obsadily 18. místo.

400 m štafeta CTIF—novinka na závěr

Devět závodníků, osm tratí, přelez, přeskok, podlezení, k tomu poponášení a zapojování hasičské techniky a proudnice jako štafetový kolík. Tak vypadala poslední disciplína, která byla novinkou.

Závod zahájil Šimon Polanka opičím výšvihem přes dva metry vysokou žebříkovou stěnu. „To bylo jednoduchý. Takovou přelezku máme na hasičích, tam jsme to trénovali,“ vyprávěl Šimon. Po seškoku předal štafetu Ondřejovi Hejpetrovi, který dokončil první úsek.

Na druhém už čekala Markéta

Vedoucí mladých hasičů Blanka Strolená a Jana Hozmanová. Foto: tf

Zakončení požárního útoku CTIF. Foto: tf

400 m štafeta CTIF. Foto: tf

Švehlová. Po ní kolík převzala Kristýna Švehlová, Tereza Polanková, Lucie Jůnová, Martina Kordová, Anna Kordová a závod zakončila Karolína Jůnová.

Děti upalovaly jak na poslední metro, a to se jim vyplatilo, protože si doběhly pro devátý nejlepší čas.

V celkovém součtu si rábský tým mladých hasičů odnesl diplom za

třinácté místo, ale radost dosahovala stejných rozměrů jako ta z výsledku českých hokejistů, kteří ve stejný moment, kdy naše děti bojovaly, drtili Švédy a postoupili do finále domácího hokejového šampionátu. Sobota 25. května byla dnem samých vítězství.

Text a foto:
Tereza Freidingerová (RN)

Výsledky hasičských soutěží—jaro 2024

Kolektiv mladých hasičů SDH Rabí

Okresní kolo hry Plamen – závěrečné setkání	Rabí, 25.5.2024
Kategorie starší (25 startujících družstev)	Rabí (13. místo)

Běh na 60 m – okresní kolo jednotlivci	Sušice, 11.5.2024
Mladší dívky (27 startujících)	Lucie Jůnová (6. místo) Kristýna Švehlová (9. místo) Tereza Polanková (15. místo) Martina Kordová (16. místo) Markéta Švehlová (18. místo)
Mladší hoši (26 startujících)	Ondřej Hejpetr (8. místo) Petr Sýkora (17. místo) Šimon Polanka (22. místo)
Starší dívky (23 startujících)	Rozálie Sýkorová (16. místo) Anna Kordová (19. místo) Karolína Jůnová (21. místo)

Zimní setkání mládeže	Kašperské Hory, 24.2.2024
Kategorie mladší	7 z 31 startujících družstev
Kategorie starší	22 z 44 startujících družstev

Družstvo žen SDH Rabí—“Rábské princezny“

Okresní kolo žen	Luby u Klatov, 22.6.2024
Kategorie II. (10 startujících družstev)	Rabí (6. místo)

Vyřazovací kolo žen	Žichovice, 1.6.2024
kategorie II. (18 startujících družstev)	Rabí (7. místo)

Okrsková soutěž	Čepice, 18.5.2024
Kategorie II. (1 startující družstvo)	Rabí (1.místo)

Mužská družstva SDH Bojanovice, SDH Čepice, SDH Rabí

O pohár starosty obce Budětice	Budětice, 29.6.2024
17 startujících družstev	Rabí muži (8. místo) Bojanovice smíšené družstvo v mužské kategorii (11. místo)

Vyřazovací kolo mužů – obvody	Čejkovy, 8.6.2024
Muži (n/d)	Rabí (6. místo)

Okrsková soutěž	Čepice, 18.5.2024
Muži (9 startujících družstev)	Rabí (3. místo) Čepice (7. místo) Bojanovice (8. místo)

Zdroj: OSH Klatovy, výsledkové listiny jednotlivých soutěží

Okrsková soutěž v Čepicích: Na start se postavila všechna naše SDH

V sobotu 18. května 2024 vodáky v čepickém tábořišti vystřídali hasičky a hasiči z okrsku č. 9 Žichovice, kteří zde v okrskové soutěži odběhli štafetu a požární útok. V mužské kategorii nastoupilo devět týmů, v ženské čtyři a v dětské dva z celkem osmi sborů místních obcí. Po dlouhé době se klání účastnila družstva reprezentující všechny tři naše obce, Rabí mělo zastoupení v mužské i ženské části. Ženy postoupily do dalších bojů.

Čepice hostily okrskovou soutěž po dlouhých letech. „Přesně nevím, kdy tady byly závody naposledy,“ přemýšlí Eduard Potužník, šéf čepického realizačního týmu. „Dřív ale bylo takové pravidlo, že když to nikdo nechtěl dělat, tak se to udělalo v Čepicích,“ vysvětluje Potužník, jak se letošní závody dostaly právě sem. „Když jsem byl na okrskové schůzi, tak žádný sbor o soutěž neměl zájem. Tak jsem se po konzultaci s některými členy rozhodl, že bychom to mohli udělat a zkusit oprášit tým a víc zmobilizovat ty mladší, aby šli. A to se povedlo,“ hodnotí Potužník.

Čepičtí nakonec skončili k radosti místních sedmí. „Náš cíl byl, aby byly platné pokusy. Protože po těch letech pauzy a mála tréninku jsme chtěli mít hlavně platné pokusy. A to se povedlo,“ pochválil Čepické Potužník. Výkon domácího družstva rozžárlil i jejich velitele Václava Marka ml. „Jsem naprosto spokojený. Jsme sedmí a nejsme poslední. Po devíti letech jsme dali dohromady tým. Jsme rádi, že se to sešlo a že jsme to odběhli,“ oce-

Ženské družstvo SDH Rabí. Foto: tf

nil své kluky Marek.

Hned dva důvody k radosti měli soutěžící z rábského stanu. Muži brali bronz a ženy postoupily do vyřazovacího kola do Žichovic. Rejpal by mohl namítnout, že ženy

neměly žádné protisoupeřky, ale jejich výkon v požárním útoku 49:73 sekundy předčil hned čtyři mužské týmy.

„S výsledkem kluků i holek jsem spokojený. Kluci obsadili třetí ►

Rábští muži se připravují na požární útok. Foto: tf

místo a povedlo se jim všechno dobře," zhodnotil úspěchy Rábských jejich velitel Václav Hejpetr. „Jsem na nás velice pyšná, protože postupuje do vyřazováků," radovala se z umístění po předávání diplomů rozdělovačka Pavlína Švehlová, která vidí další poměrování sil velmi nadějně. „Jsme pozitivně nastavené a nic nás nezastaví.“

Bojanovičtí nastoupili jako sedmí. Nakonec si odvezli osmé místo. „Přijeli jsme si to sem hlavně užít," komentoval po závodech účast svého družstva velitel Radek Polanka. „Vzhledem k tomu, že máme stříkačku ve špatném stavu a netlačí vodu, tak jsem takové umístění předpokládal. Navíc na průměrný věk 47,5 roku jsme podali skvělý výkon," dodává Polanka. I navzdory objektivně špatnému výsledku si Bojanovičtí vysloužili nejhlasitější aplaus za odhodlání a nasazení, které předvedli během štafety. Když se závodníkovi podařilo přeskóčit bariéru až na čtvrtý pokus, prostor tábořiště rozduněly ovace. „To je jako kdyby Ronaldo vstřelil gól," glosoval povzbuzování publika jeden z návštěvníků.

O dva týdny později v sobotu 1. června v Žichovicích nakonec ženy opravdu uspěly. Umístily se na 7. místě a postoupily do okresního kola. To se konalo 22. 6. a ženy si odvezly 6. místo.

Text a foto:
Tereza Freidingerová (RN)

Eduard Potužník—šéf čepického realizačního týmu. Foto: tf

Václav Marek ml.—velitel čepického družstva. Foto: tf

Václav Hejpetr ml.—velitel rábských hasičů. Foto: tf

Radek Polanka—velitel SDH Bojanovice. Foto: tf

Vítáme tě, léto, v Rabí...

Tak jsem si myslela, že máme největší akce jara spolehlivě za námi (MDŽ a dětský karneval) a ejhle, nic nekončí... V dubnu přišel starosta Mirek za námi do ROŠy s nápadem přivítat léto. Loni na srazu rodáků mu tu myšlenku vnuknul Tomáš Ostádal, a proč to tedy neuskutečnit jako memoriál Toma, který už tu s námi není. Jak řekl, tak se stalo.

S děvčaty z úřadu jsme ladily program, termín a čas, občerstvení a organizaci akce. No vážení, není to jednoduché. Hlavně je jedna složka nejistá a tou je počasí. Nakonec se domluvil hrad na pátek 21. června, postavil se stan na hřišti na sobotu 22. června, občerstvení se ujali chlapi s Karolínou z Bojanovic, od Löffelmannů přivezli náves pro kapelu a všechno klapalo jak má.

Břežanští ochotníci přivezli do hradu v pátek večer komedii Charleyova teta. Temné bouřkové mraky kroužily kolem hradu, ale ten je svým sálavým horkem z kamení spolehlivě rozehnal. Přesto raději ochotníci hráli bez přestávky, co kdyby... Řeknu vám, to byla parádní jízda! Ti hráli s takovou chutí, že se víc než 110 diváků náramně bavilo. Někteří smíchy i slzeli. Tomáš Nárovec se na chvíli stal součástí představení, já jsem se nasměla na celý rok dopředu a smála jsem se i po cestě domů. Tomu říkám bezvadný začátek vítání léta v Rabí.

V sobotu na hřišti dobrovolníci

natáhli plachtu na stan a připravili sezení pro návštěvníky. S obavami jsme vzhlíželi k nebi a doufali, že nepříjde žádná bouře a déšť. Tam nahoře nás má někdo rád, když se to dělá srdíčkem a s láskou, tak i počasí je na jedničku. První návštěvníci se začali trousit kolem 16 hodiny, zapsali se do pamětní knihy a dostali lístky na porci grilovaného prasátka, pivo, víno, limo a palačinku pro děti. Nechyběla káva zdarma se zákusky, které napекly naše členky ROŠy. Okolo 16:30 zahájil starosta akci a mohl následovat program.

Kouzelník Michal kouzlil pro děti i dospělé a měl velký úspěch. Potom už netrpělivě poposedávali psi se svými páníčky z Kynologického klubu Sušice. Ti předvedli komentované ukázky toho, co pilně cvičí, a bylo to opravdu velmi zajímavé. Přijeli také sušičtí profesionální hasiči se dvěma auty a otevřeli všechna dvířka, co na autě mají, a děti si mohly prolézat kabinou dle libosti. Také toho využily. Navíc měly ke skákání i obrovskou nafukovací trampolínu, která byla neustále obležená dětmi. Sešlo se víc

Tančilo se do pozdních hodin.
Foto: Miroslav Kraucher

než 160 dospělých a dětí bylo nepočítaně.

V 19 hodin začala hrát kapela Memento a její hudební repertoár náramně ladil s teplým večerem a travnatým parketem. ►

Tančilo se, povídalo, popíjelo a vzpomínalo ještě dlouho po půlnoci. Nakonec přišli všichni, kteří chtěli přijít, báječně se bavili a máme jen samé pozitivní ohlasy. Škarohlídi zůstali asi tentokrát doma, a to je dobře. Už teď přemýšlíme nad novým programem v příštím roce. A děkujeme všem, kteří se o to zasloužili a také těm, kteří svými dobrovolnými dary přispěli do sklenice na občerstvení. Tak za rok se zase sejdem na Vítej léto v Rabí. Ale ještě předtím se s létem i rozloučíme, a to v sobotu 14. září v Perníkovém mlýně.

Marie Jamrichová (ROSa)

Foto: Tereza Freidingerová
a Miroslav Kraucher

Výlet s ROSou do Chudenic

V úterý 18. června vyrazili výletníci s ROSou do zámku v Chudenicích a na rozhlednu Bolfánek u Chudenic.

Nemělo to chybu. Myslím tím další vydařený výlet pro seniory a ostatní. Krásné slunečné počasí, dobrá parta (dva nám chyběli), bezpečná jízda malým autobusem, výborná nadšená průvodkyně na zámku (dá se říci protekční) s vytříbenou téměř archaickou mluvou, která se tak krásně hodila do zámeckých prostor. Mnoho jsme se toho dozvěděli o prastarém rodu Černínů z Chudenic

(vládli zde téměř 700 let).

Pak pan šofér trochu bloudil, ale díky navigaci Tomáše Nárovce jsme se dostali pod kopec, kde stojí Bolfánek—rozhledna, postavená z věže bývalého kostela. Vystoupaním po 138 schodech (asi jako naše "bašta" na Rabí) jsme byli odměněni úchvatným rozhledem na všechny strany Šumavy. Návrat byl v 18 hodin a na závěr jsme zmrzlinový pohár vyměnili za pivo U Vočka.

Na shledanou v září.

Text: Drahomíra Houdková (ROSa)

Foto: archiv ROSa

Čepická pouť

Přestože u nás slavíme pouť na sv. Antonína, často ji máme o týden déle, než by podle kalendáře měla být. Při domlouvání termínu naší pouti se řídíme dvěma faktory—farářem, který nám nabídne termín mše, a volným termínem kolotočů.

V minulosti se nám několikrát stalo, že jedno bylo jeden víkend, druhé zase ten druhý. Jinak to zařídit prostě nešlo. Ideální to nebylo, ale... Letos, stejně jako vloni, jsme měli obojí dohromady, v jeden víkend, 22.-23. června. O dost lepší varianta.

Mši letos sloužil P. Petr, kapucín, a kolotoče byly zase jako vloni na louce u kiosku. Čepickou whatsappovou poštou Eliška

zvala (nejen) místní na pouťové posezení u stánku a k její velké radosti toho využila značná část našich sousedů. Prostě jsme se zase hezky sešli a zjistili, že si máme pořád co říct. A to je super.

Tak doufejme, že chuť se sejít, ať už kdekoliv, nás jen tak neopustí.

Text Hana Sulánová (RN)

Foto: Tereza Freidingerová

Hradní okénko Roberta Töpfera: Dny Šumavského trojhradí – hrad a jeho předhradí

O víkendu 15. a 16. června se opět konaly dny Šumavského trojhradí—tradiční akce s netradičním tématem. Výjimečně nehrál hlavní roli jenom hrad, ale i jeho podhradí, tedy my a naše městečko.

A kolikrát za den na tu věž chodíte?

Nejfrekventovanější otázka, kterou průvodci dostávají, nechyběla ani během trojhradních dnů. Hradů jsou tři a každý jiný. A jak to těm návštěvníkům říkáme?

„Kašperk je nejvýše položený královský hrad. Velhartice jsou údajně nejromantičtější. Ale vy jste na Rabí, které je nejkrásnější, takže gratulace k vašemu výběru.“

Akce Šumavské trojhradí má vždy společné téma, tentokrát se návštěvníci dozvěděli něco o podhradí. O tom, jak se Rabí stalo městem a jak se rozšiřovalo. Ale bohužel i o tom, jaký byl docela razantní odliv měšťanů.

Jako již tradičně se speciálních prohlídek ujala zástupkyně kastelána skvělá Hanka Rudová, která vždy trpělivě odpovídá na všetečné dotazy návštěvníků nehledě na počasí. V sobotu to byla větrná loterie, neděle již přinesla trochu uklidnění.

Smekám klobouk před pracovnicemi hradu, ty musely v sobotu ještě řešit svatby. Jedna dokonce byla

na paláci a ve větru bylo uměním správně naaranžovat vše potřebné. Svatebčané měli neuvěřitelné štěstí, vítr ustal přesně ve chvíli, kdy se nevěsta na palác chystala vkročit. Ale prostor se musel hlídat, v té chvíli sem návštěvníci akce nesměli.

A tak proběhlo srocní návštěvníků na věži, odkud byl na svatbu pěkný výhled, a ta se tak stala atrakcí navíc. Druhá svatba byla v konírně, to už byla pohoda.

V neděli byli návštěvníci jako výměnění. Nepamatuji si, že bych byl tak upovídaný v situaci, kdy jsem nemusel na klasickou prohlídkou. Velmi zvědaví návštěvníci nás neváhali táhnout do paláce k modelům a erbům, aby se dozvěděli, kdo na hradě vládnul. O Žižkově jsem toho navyprávěl tolik, že už jsem mu říkal „Šiška“. Ale musím uznat, že se jednalo o velmi uvědomělé a spořádané návštěvníky, po oba dva dny jsme nemuseli řešit jediný problém.

Po volném pondělí jsme si moc neodpočinuli. Byl červen a ve velkém hrad navštěvovala školní mládež a je jedno jde-li o malé děti

S Markem Ztraceným jr. Foto: rt

Hana Rudová. Foto: rt

nebo studenty, vždy to je velká zábava. Já jsem měl malý bonus, prováděl jsem 5. ročník ze Železné Rudy. A představte si, jedním ze školáků byl malý Marek Ztracený. Samozřejmě jsem si nemohl nechat ujít takovou příležitost a tady je fotka s ním.

Tak zase někdy na hradě.

Text a foto Robert Töpfer

Dvě sousedky Růženka a Marie: jedna háčkuje, druhá plete. Hračky a oblečení pro klatovskou nemocnici

V polovině srpna dorazí na dětské oddělení klatovské nemocnice speciální zásilka—plná bedna pletených a háčkovaných hraček a čepiček pro děti, které zde musí trávit svůj čas. Roztomilé chobotničky a rukavičky vznikly na jehlicích dvou sousedek z bývalé školky v Rabí—Růženy Nyergesové a Marie Hýnarové—které s jejich výrobou začaly před dvěma měsíci.

„V květnu jsem byla zase v Klatovech na krvi,“ vypráví paní Růženka, jak se zrodila myšlenka vlněných hraček pro nemocnici, „a paní doktorce, která tam byla nová, jsem přinesla želvu.“ Měkkoušek se lékařce tak zalíbil, že sama navrhla, jestli by paní Růženka nechtěla udělat nějaké hračky i pro tamní dětské oddělení. „Tak jsem si řekla, že samozřejmě. Vlnu mi daly kamarádky, pomoc nabídla i obec,“ vypráví čiperná háčkářka.

Dnes, ani ne tři měsíce poté, zdobí kanape paní Růženy dvacet osm pestrobarevných mazlíčků nachystaných na cestu do okresního města. „Ti velcí medvědi a panáčky z žinylky jsou pro sestřičky a doktory. Pro děti jsou ty menší z vlny,“ zasvěcuje mě paní Růženka do háčkovacího žargonu. „Žiny lka je měkkí, ale není pro děti vhodná. Pro ně je lepší vlna, protože to ocucávají.“

Plyšáci míří do sterilního prostředí, i k nedonošeným dětem.

„Už se to vypralo a dala jsem na ně desinfekci, ještě ale musí do páry,“ přibližuje tvůrkyně roztodivných potvůrek, co je ještě čeká.

Bedýnku s ježky, medvědy, sněhulákem nebo žábou doplní také čepičky, rukavičky a ponožky, které plete Růženčina sousedka.

„Před chvílí jsem dopletla poslední ponožtičku,“ vítá mě ve dveřích paní Marie se svým kocourem. „Pletla jsem od malička, i svatební šaty jsem si upletla,“ ukazuje mi vitální osmdesátnice slavnostní róbu na černobílé fotce. Kdyby byla barevná, zářily by lososově.

„Teď už tolik plést nemůžu. Růža toho dělá hodně, ale mě už se třesou ruce,“ vysvětluje Marie. „A také nemám vůbec představu, jak veliké tlapky mají miminka,“ zasmějeme se společně.

Balíček s překvapením od Růženy a Marie dorazí k dětem v Klatovech 13. srpna 2024.

Text a foto: Tereza Freidingerová (RN)

Háčkovaný starosta pro starostu. Foto: tf

Růžena Nyergesová (71 let): „Mám radost, když oni mají radost.“

Rodačka z Bohumína, která strávila dětství a dospívání na Kladensku v Libušíně. Odtud se s manželem přestěhovala do Malonic, které ji velmi přirostly k srdci a kde má stále spoustu přátel. Rábskou je už 42 let: „Kolega zootechnik z Malonic nás přivedl sem a začali jsme bydlet dole na Rabí,“ popisuje svou cestu k nám.

Růženka je vystudovaná zahradnice a aranžérka, „ale nikdy jsem to nedělala,“ říká. Cit pro aranžérství a estetiku je i tak naprosto zjevný v jejích háčkovaných hračkách. „Dělala jsem svetry, háčkovala, vyšívala obrazy. Háčkovat jsem se naučila ve škole. Pak mě maminka učila

plést. Moje děti dodnes nadávají že, byly jenom opletené, oháčkované,“ vzpomíná. Zlom v tvorbě nastal před pěti lety, kdy jí poprosila čtyřletá Viktorka, jestli by jí neuháčkovala hračku. „Já říkám, kdyby chtěla třeba čepičku, ale hračku? Tak jsem to zkusila a šlo to.“ Od té doby obdarovala blízké i daleké okolí.

První výtvar byl k zubaři—kamarádovi jejího zetě: „Udělala jsem mu veliký zub i s kořeny.“ A pak už to šlo ráz na ráz. Vlněný starosta pro starostu, polštářek pro Drahušku, čepice pro Marušku Jamrichovou, mimoň sem, medvěd tam, desítky Mikeyů

Wazovských do školky. Dokonce i na pavouka došlo. „Jiřinka Toušková má syna Míru, který dělá v Praze. Tak jemu jsem vyrobila 30 cm velikého pavouka. Měl z toho takovou radost a mě to dělalo tak dobře,“ uzavírá matka 3 dětí a babička 9 vnoučat.

30 cm pavouk pro souseda. Foto: Růžena Nyergesová

Čepičky a ponožky pro miminka z jehlic paní Marie. Foto: tf

Do Klatov se chystá několik medvěďů nebo šmoula. Foto: tf

Marie Hýnarová (83 let): „Do Rabí jsem se dostala přes kočky.“

Vášnivá chovatelka koček, matka čtyř dětí a světoběžnice Marie se přestěhovala do Rabí teprve nedávno na popud své kamarádky ze Žichovic, také milovnice koček.

„Narodila jsem se v Prčicích. Kdybyste viděla, co jsem si s tím v životě užila,“ začíná vyprávět svůj příběh. Dětství strávila v Milešově, pak žila v Praze, Moskvě a Čimelicích. Před pěti lety našla domov u nás v Rabí. V Moskvě, kde žila 5 let, se naučila španělštině, která se jí v životě stala osudovou. „Po návratu v roce 1974 jsem díky španělštině začala pracovat v Československém

rozhlasu pro odbor mezinárodních styků. Přes ruštinu jsem měla na starosti Polsko a přes španělštinu Kubu.“ Španělština jí také přivedla k otci druhé dcery, která je napůl Kubánka.

V Rabí, které se jí stalo útočištěm před smutkem ze ztráty syna, je velmi spokojená. „Jsem moc ráda, že jsem tady. Já tady sice moc lidí neznám. Mám bolavou kyčel a chodím akorát do obchodu a maximálně k Růžce. Ale ty, co znám, tak jsou strašně hodní, ochotní,“ sdílí se mnou paní Marie.

Voiceover, split nebo PIP. Dnes už běžný slovník dětí z kroužku #be:reel Rabí

V lednu 2024 jsme v Rabí spustili široko daleko naprosto unikátní kroužek digitální gramotnosti a multimediální tvorby. Dostal jméno #be:reel Rabí a ušili jsme ho na míru generaci alfa. Kroužek začal uprostřed školního roku, kdy už má většina lidí program do poslední skulinky nabitý. I tak si osm dětí z našich obcí a blízkého okolí a dvě paní učitelky z rábské školky našly čas, aby se každé pondělí v podvečer scházely a učily používat své telefony kreativně, aktivně a účelně.

Bud' ríl!

Kroužek by se mohl jmenovat multimediální dílna nebo video kroužek, ale my nejsme DDM. My jsme Rabí a děláme věci nadčasově.

A proč právě #be:reel? Protože máme rádi nejednoznačnost a kreativitu. Název kroužku je slovní hříčka jazyka generací Z a alfa. „Be“ z anglického „bud“. Výraz „reel“ je označení pro

videosekvence na sociálních sítích platformy META (Facebook, Instagram). Zároveň výslovností názvu „ríl“ může odkazovat k sociální síti „Be Real“, která je populární právě u náctiletých. Proto #be:reel.

A proč ty speciální znaky? Protože bez symbolů jako je křížek (#) neboli hashtag se v dnešním době skoro nedomluvíte.

Vítejte ve světě nastupující generace!

Rozdílný jazyk, přesto porozumění

Na konci května mi volá Zdeňka Hrabová z městského úřadu: „Chtěla jsem se zeptat, nepůjčila jste si vy nebo děti z knihovny časopis Vítaný host? Byl a není.“

Kroužek probíhá v přízemí spolkového domu v Rabí hned vedle knihovny. Ta se ukázala jako nepostradatelné místo pro svou akustiku. Hlavní náplní kroužku je

filmování a střih videí a knihovna má prvotřídní odhlučení důležité pro natáčení tak zvaných „voiceoverů“—komentářů přes obraz. Proto tam často děti chodí.

„Nepůjčily. Bohužel jestli si děti něčeho v knihovně opravdu nevšímají, jsou to knihy,“ s lítostí konstatuji.

Souvislý text nepatří u nejmladší generace zrovna k nejoblíbenějším formám komunikace. I pravděpodobnost, že si bereeláci přečtou tento článek, je limitní k nule. Holt je hutný a dlouhý. Tak to prostě je.

A tak abychom oslovili i „netextové“ obyvatele našeho trojobecního zřízení, začali jsme s dětmi natáčet reely, vlogy a reportáže, které dáváme na rábské sociální síti Facebook, Instagram a YouTube (@Rabimesto). Děti se naučily vytvářet příběhy a sestavovat scénáře. Každé pondělí na devadesát minut opouštět svou

komfortní zónu, natáčet se navzájem, zvykat si na svůj hlas ze záznamu, dívat se na své tváře, chůzi, mimiku, pohyby. Přijímat se takovými, jakými se natočily.

Generace Z a alfa mají oproti starším generacím jednu nespornou výhodu. Není jim nepříjemné, nebo dokonce nepřirozené na sebe nechat namířit objektiv. Zatímco u dospělých se neustále setkávám s reakcí „mě nefot“ nebo „praskne ti čočka“, děti se chovají před kamerou přirozeně.

Video je něco, co je jim vlastní. Ve střihacích editorech se pohybují lehce a intuitivně.

„To bych nikdy takhle neseštíhal,“ okomentoval jeden z tatínků závěrečné promítání bereelových reportáží před rodiči.

Že by rodiče něco takového neseštíhali, naštěstí vůbec nevdí. Důležité je, že to umí sestříhat děti a že konečný výsledek baví nejen je, ale i generaci rodičů a prarodičů. A hlavně, že výsledek je srozumitelný pro všechny.

Chceš být také reel/real?

V září zase začínáme. S největší pravděpodobností opět v pondělí od 17:00 do 18:30 ve spolkovém domě v Rabí, č.p. 57. Kroužek je zdarma a je určen dětem z našich obcí nebo s vazbou na naše obce.

Chcete, aby se i vaše dítě stalo bereelákem*čkou? Napište nám na rabskenoviny@seznam.cz

Text a foto: Tereza Freidingerová (RN)

Paní učitelky Hana Nováková (vlevo) a Eva Mešinová (vpravo) z MŠ Rabí natáčejí svůj historicky první vlog v životě.

Děti se učí jednoduchou animací a pomocí videoeditoru rozposylávají smajlíky.

Děti natáčely reportáž z návštěvy komise soutěže Vesnice roku.

Všechny cesty vedou do Říma! I ta letošní dovolenková Áji a Štěpána

Na konci června se zakladatelka Rábských novin Ája Kraucherová vydala společně se synem Štěpánem na netradiční dovolenou – sto devadesáti kilometrovou pěší pouť ze severu Itálie do Říma. Mnozí z vás jejich putování sledovali na Facebooku, ale ne každý této síti holduje, a proto přinášíme alespoň letmý výňatek z jejich dobrodružství i na našich stránkách. Třeba se pro někoho z nás stane inspirací a v dalším čísle si přečteme o další části této dlouhé pouti.

Letošní dovču jsme pojali trochu netradičně. Vyrázili jsme se synem Štěpánem na poutní cestu Via Francigena ze Sieny do Říma. Via Francigena je starobylá poutní cesta vedoucí z katedrálního města Canterbury v Anglii přes Francii a Švýcarsko do Říma. Přesněji do Vatikánu, k hrobu svatého Petra.

Tato cesta má přesně 1700 km. Můžete se ale kdekoli napojit na trasu, protože všechny cesty vedou do Říma.

Cestu, kterou jsme zvolili, měla celkem 283 km. Tato cesta lze ujit za 14 dní, ale jelikož jsme měli na cestu jen 7 dní, plus 3 dny na přesun a 1 den na poznání Říma, věděli jsme, že pár kilometrů budeme muset popojet autobusem.

V pondělí 24. června ve večerních hodinách jsme odletěli z Prahy do Florencie, kde jsme měli zamluvený nocleh v hotelu. Další den naše cesta vedla do města. Prohlédli jsme si Florencii a večer

jsem odjeli do Sieny, odkud jsme druhý den vyrazili na naše velké dobrodružství.

V Sieně jsme si zakoupili kredenciál (*credential*). Kredenciál je sešítek na razítka. Poutník, který zdolá 100 km pěšky, dostane Testimonium, pro které si musí dojít až do Říma, do baziliky svatého Petra.

Před odjezdem jsme měli naplánovanou pouze trasu a zmluvenou první noc ve Florencii a poslední dvě noci před odletem v Římě ve Velehradu. Ostatní ubytování jsme si lovili po cestě.

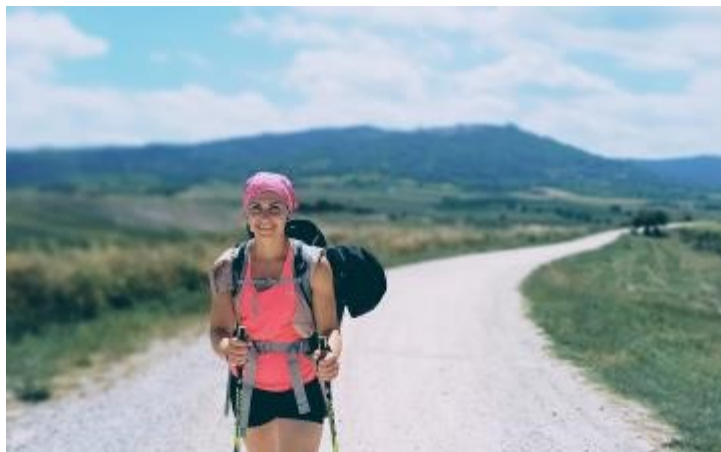
Na této cestě jsou poutní noclehárny, které jsou za dobrovolný poplatek nebo za minimální možnou částku, ale podmínkou je přijít do 18 hodin. My jsme těchto ubytoven využili. Každý den jsme ušli v průměru 25 km. Nejvíce jsme ušli 32 km, a to už bylo hodně náročné, protože cesta je kopcovitá a teplota šplhala k 35°C. ▶

První poutnická noclehárna a hostitelé Valerie a Paolo. Foto: Alena Kraucherová

Via Francigena—poutnická cesta z anglického Canterbury do Říma. Naši poutníci Ája a Štěpán na pouť nastoupili v Sieně a společně ušli 190 km. Zdroj: Doodid Magazine

Poutnice Ája: „Měli jsme s sebou nejnmutnější věci. Můj batoh měl 5,7 kg a Štěpánův 5 kg“. Foto: Štěpán Kraucher

V průměru Ája se Štěpánem ušli 25 km denně. Jejich rekord byl 32 kilometrů na jeden zátah. Foto: Alena Kraucherová

Výškový rozdíl stoupání je 950 m. Batohy jsme měli celkem lehké. Člověk by měl nést 10 % své váhy, takže můj batoh měl 5,7 kg a Štěpánův 5 kg. Měli jsme s sebou nejnmutnější věci. Spacák, karimatku a oblečení opravdu poskromnu.

Práli jsme si oblečení každý den a sušili připevněné na batohu. V horku jsme neměli ani hlad, takže jsme celý den jen pili vodu. Po cestě jsou pitka s pitnou vodou, které nás občas zachránila.

Celkem se nám povedlo ujít 190 km. Byla to krásná dobrodružná cesta, na kterou určitě nikdy nezapomeneme. Oba jsem si občas sáhli na dno, ale vždycky jsme se vzájemně podpořili a došli do cíle.

Poznali jsme své limity, a hlavně jeden druhého. Měli jsme čas jen na sebe. Tato cesta nám dala hodně do života.

Pokud máte chuť najít opět sám/sama sebe, určitě se na tuto cestu vydejte. Nebudete litovat.

Alena Kraucherová
Štěpán Kraucher

Zasloužená odměna—Testimonium, které si poutníci vyzvedli na Svatopetrském náměstí, kde je největší katedrála na světě—basilika sv. Petra. Foto: Alena Kraucherová

„Poběžíš zítra?“ Věta, bez které se bojanovická májka už neobejde

Už potřetí se prvního května Bojanovičtí postavili na start Prvomájového běhu Bojanovice-Rabí a zpět. Dvacet čtyři atletů a atletek všech věkových kategorií poměřili své síly na třech tratích. Ta nejkratší osmisetmetrová patřila dětem, ženy běžely o čtyři sta metrů dál a nejdelší mužská, kterou si zaběhla i jedna z žen, měřila čtyři a půl kilometru. Zlaté medaile putovaly do Bojanovic, Rabí a Sušice, speciální ženská v mužské kategorii do Strakonice.

Sedm holčiček a jeden kluk

Z osmi nejmladších účastníků na startu doběhla jako první jedenáctiletá Lucinka Jůnová. „Loni děti ještě nebyly, tak jsem běžela za ženy,“ vzpomíná. Z dětí byla ale v roce 2023 bezkonkurenčně nejlepší a jinak tomu nebylo ani letos. Dětskou trať od Šráku k lesíku si z dlouhé chvíle dala dokonce hned dvakrát za sebou.

„Běhám za školu—Lerchovku,“ přiznává se mladá běžkyně ke své atletické duši—„za kterou jsem jednou vyhrála orientační běh.“ Ocenění z běhů a cyklistických závodů má doma už několik. Prvomájová zlatá fidorka bude její čtvrtou z těch nejceněnějších medailí.

A jak zkušená mladá běžkyně hodnotí bojanovický závod? „Ten orientační běh byl zábavnější. To jsme řešili různé úkoly,“ s upřímností srovnává. Záhy ale dodává, že na bojanovickém by ani tak nic neměnila. Jestli se rozběhne z Šráku dolů i příští rok, zatím Lucinka neví, ale byla by škoda, kdyby ne. Za rok by totiž útočila už na

hattrick.

Modrou fidorku za druhé místo brala Kristýnka Švehlová a červenu za třetí pozici Tereška Polanková.

Ženy v běhu na dvou tratích

Dámská trať doznala oproti předchozímu roku výrazného zkrácení. Trasa až k božím mukám u rábského kravína byla demotivační. Běžet teprve tam, když proti vám už běželi muži zpět, moc povzbuzení do žil nevhánělo. A tak se letos dámy otočily už u cihelny a poprvé v historii závodu nastal okamžik, kdy žena běžela proti mužům. První v ženské kategorii—Lucie Fischerová z Rabí—totiž doběhla z celého startovního pole k cihelně jako první.

První byla i v cíli, což byl plán, se kterým do Bojanovic dorazila. „Věděla jsem, že mám natrénováno, tak jsem si běžela pro první místo. To byl i důvod, proč jsem nechtěla běžet s muži,“ přiznává sympatická rábská atletka, proč

nenastoupila na delší mužskou trať. Vidině ukořistěné bojanovické zlaté fidorky a návratu s takovou trofejí do Rabí se prostě nedalo odolat. „Ale příští rok to s nimi už zkusím, snad,“ dodává Fishero-ová.

Druhá cílovou rovinkou prosvíštěla Veronika Jůnová a třetí Pavlína Švehlová—obě z Bojanovic.

Zvlášť hlubokého uznání se dostalo přespolní šestnáctileté Markétě Pilíkové, která jako jediná z žen běžela s muži celou prvomájovou trať. „Mojí motivací je překonávat sama sebe a zlepšovat se. Jsem k tomu vedena od mala,“ vysvětluje strakonická sportovkyně, proč se rozhodla běžet s muži. Do cíle nakonec dorazila na osmém místě z třinácti startujících. „Vaše trasa se mi líbila, atmosféra byla ‚rodinná‘ a konkurencí mi byli pouze muži,“ hodnotí Markéta.

Zkušenost porazila mládí

Šrák—cihelna—bývalé JZD—boží muka a zpět. Celkem čtyři a půl

Vítězky dětské kategorie zleva Kristýna Švehlová (2. místo), Lucie Jůnová (1. místo) a Tereza Polanková (3. místo). Foto: tf

kilometrů po náročném hlídání májky čekalo na dvanáct mužů a jednu ženu. I letos pro jistotu vyrazil sběrný vůz—staříčkový Deutz s valníkem s pohodlnými zánovními židličkami. Ale k překvapení všech nemusel z běžců na hlavní trati „sebrat“ jediného závodníka. To jenom potvrzuje, jak prestižní záležitostí je postavit se na start prvomájového běhu, ale především závod dokončit.

Hlouček běžců, běžkyň a malých sportovců, který startoval náraz, se roztrhal záhy po úvodním klaksonu. Už u lesíka bylo zjevné, že o první tři místa se poperou maximálně čtyři běžci—místní Josef Růta, František Švehla a Michal Barborka, který obhájoval loňský titul. A přespolní Milan Žaloudek. Ale už u Žinku bylo jasno o prvních třech. Neznámou zůstávalo pouze pořadí.

Boží muka pod kravínem oběhli běžci v pořadí Milan, Josef a Michal, ale jenom po pár metrech mírného kopečka kolem seníku se mezera mezi dvojicí Milan a Michal a třetího Josefa výrazně zvětšila. Chvilí na to nastal moment, který nikdo z Bojanovicích neočekával, nebo si spíš nepřipouštěl. S každým dalším krokem se sušický Milan o několik decimetrů vzdálil místní naději Michalovi.

Cílovou pásku tři a čtyřicetiletý Milan protal už zcela osamocen. Konkurence zůstala daleko za jeho zády včetně místního šampiona—teprve sedmnáctiletého Michala. Třetí fidorku bral Josef Růta.

A jak se to stalo, že i mužskou medaili vyfoukl přespolní atlet? Náhodou. „My máme strašně rádi rábskou pouť, je to jedna z nejlepších poutí, co znám,“ popsal Mi-

V cíli. Foto: tf

Vítězky ženské kategorie: zleva Veronika Jůnová (2. místo), Pavlína Švehlová (3. místo), Lucie Fischerová (1. místo) a Markéta Pilíková (žena v mužské kategorii), kterým u nohou leží startér David Kožnar. Foto: tf

lan, jak se o běhu dozvěděl. „A když jsme hledali termín, kdy bude—věděli jsme, že někdy v květnu, tak jsme narazili v kalendáři akcí na tento běh.“

Zda bude Milan obhajovat fidorkové vítězství i příští rok? „To nevím, ale snad jo. Trať je to nádherná. Mě se hrozně líbí takový běh,“ pochvaluje si držitel zlaté medaile. A co na to Bojanovičtí? Jestli to takto půjde s věhlasem jejich běhu dál, zavedou novou kategorii „Bojanovice“, aby se nějaké ty zlaté fidorky zakutálely i do Bojanovic.

Tereza Freidingerová (RN)

Muži: zleva Michal Barborka (2. místo), Milan Žaloudek (1. místo) a Josef Růta (3. místo). Foto: tf

DĚTI: Šrák—lesík (800m)

1. Lucie Jůnová (11)
2. Kristýna Švehlová (11)
3. Tereza Polanková (10)
4. Vanda Růtová (12)
5. Markéta Švehlová (8)
6. Anna Freidingerová (9)
7. Šimon Polanka (7)
8. Rozálie Rajznerová (8)

ŽENY: Šrák—cihelna (1200m)

1. Lucie Fischerová
2. Veronika Jůnová
3. Pavlína Švehlová

MUŽI: Šrák—boží muka (4500m)

1. Milan Žaloudek
2. Michal Barborka
3. Josef Růta
4. František Švehla
5. Miloš Barborka ml.
- dělené 6. Radek Polanka
Jan Pinkas
8. Markéta Pilíková
- dělené 9. Miloš Barborka st.
Jan Freidinger
11. Martin Jůn
12. Václav Polanka
13. Dušan Pícha

Bojanovický průjezd alegorických vozů dědinou. Poprvé a ve velkém

V Bojanovicích se na prvního máje nejenom běhá, ale od letoška i provětrávají zemědělské a stavební stroje, sekačky a babety. Prvomájová přehlídka ukázala to nejlepší z bojanovických stodol a garáží. Dorazilo osm různověkových Zetorů, staříček Deutz, dumper, dvě zahradní sekačky, piditraktůrek a dvě babety. Plně v duchu předlistopadové prvomájové tradice byly všechny stroje řádně a patřičně vyzdobeny barevnými fáborky a rozkvetlými šeríky.

S nápadem na prvomájovou přehlídku naftou a olejem provoněných plechových skvostů přišel loni v létě Pepík Růta—v té době čerstvý a nadšený novomajitel zánovního Zetoru Proxima. Od té doby se myšlenka na šňůru traktorů brázdících bojanovickou hlavní třídu tu a tam vynořila, ale zase byla velmi rychle zanořena. Až přišel předvečer velkého dne a u filipojakubského ohně se téma opět otevřelo.

Kdo zítra pojede? Pojedeme? Ne-pojedeme? V kolik? Je na místě přiznat, že nadšení nebylo zrovna reklamní a většina potenciálních traktoristů byla k průjezdu po náročné noci a před ještě náročnějším prvomájovým během skeptická.

Naneštěstí Pepík Růta je věrný svým vizím a tak akorát tvrdohlavý, aby se zetorové idey nevzdal. A tak všem ze vsi v 23:13 pípнул telefon: „Sraz v 9:30 u Božích muk, hezké sny“.

Ráno bylo takové malé dějá vu.

Když se v Bojanovicích něco vymyslí, tak se to zrealizuje. Ať je to sebebláznivější. Prvomájovou jízdu má na svědomí Pepík Růta (druhý zprava). Foto: tf

To nejkrásnější co skrývají bojanovické stodoly a garáže. Foto: tf

Potenciální účastníci jízdy i pozorovatelé vykukovali po deváté hodině ze svých chalup jen velmi opatrně. Úplně stejně jako před třemi lety před prvním oficiálním prvomájovým během, kdy si nikdo nebyl jistý, jestli to vlastně platí, nebo ne. Platilo to tenkrát a platilo to i letos.

Vyjelo se a ještě večer pochybovavým řidičům se při pohledu na své vrtníci poklady rozzářily oči a roztetelily jejich dětské dušičky. Svě

majestátné kamarády vyzdobili krepákovými pentlemi a vyrazili směr náves, kde už čekal na místní poměry velmi početný dav nadšených přihlížejících.

„Světě mír! Zetor club Bojanovice!“ Hlásal obří transparent upevněný na čelňák traktoru v přední linii. Vší se linula vůně naftových částic a rozléhal typický zvuk předrevolučních Zetorů.

Od návsi už nadšením zářily oči všem.

Nakonec celá kolona vyjela na Šrák, kde se stroje vyrovnaly do špalíru a čekaly na vítěze Prvomájového běhu, na jehož se start se postavili bojanovičtí traktoristi, sotva vylezli ze svých strojů.

A příští rok? Asi se pojede zase. Jenom možná už to bude se vši vážností, protože jak prohodil Vláďa Barborka „na příští rok musím ten traktor pořádně umýt.“

Text a foto:
Tereza Freidingerová (RN)

ACHYLKA CUP 2024

17. ročník

TURNAJ V NOHEJBALE o putovní pohár SDH Bojanovice

v sobotu

31. 8. 2024 od 9.00 h
(prezentace od 8:30)

Občerstvení zajištěno!
Srdečně zvou hasiči Bojanovice

Prosíme o potvrzení účasti formou SMS
724 434 137 nebo 725 723 086
díky Hasiči Bojanovice

Přijedou Čímice obhájit
loňské prvenství?

Vyslyší Mokrosuky
loňskou výzvu Čímických
a postaví se šampionům?

A dočkáme se konečně
účasti Čepických?

Uvidíme v sobotu
31. srpna 2024
Tak dorazte !!!

Čepická májka, aneb každý strom si zaslouží svoji šanci

Když si otevřeme internet a zkusíme si „vygúglit“, jaký strom by se měl vybrat na májku, tak nám tam vyskočí, že by měl být „vysoký, štíhlý a krásně rovný“. Tak jestli je tohle pravda, tak musíme bohužel přiznat, že ten náš neměl ani jedno.

Chlapi se s hledáním letos moc nepárali, využili nabídku posledního stojícího stromu pod hospodou, který nám byl nabídnut, stejně jako předchozí dva, k využití. Uřízli ho, odkornili a v den stavění nám ho přivezli na náves.

Když viděli naše rozpačité pohledy, jen tak poznamenali: „Každý strom si zaslouží svoji šanci.“ A měli pravdu. Rozpaky byly tytam a naše májka nám najednou připadala krásná. Nazvaly jsme ji „taková rustikální“. A taky originální. Netradiční.... Tak jsme ji nazdobily, abychom její krásu ještě umocnily, a opět předaly do rukou chlapům.

Ti na špic přivázali vlajku a ujali se vztyčování. Dalo by se říct, že když nebyla tak vysoká, tak by to nemu-

sela být taková dřina. Jenže dřina to byla. Protože to, co naší májce chybělo na výšku, dohnala v šířce, takže si chlapi zase pěkně mákli. Ale protože jsou šikovní, zvládli to opět hladce a s humorem.

A pak už se jen celý večer a celou noc sedělo, opékalo, popíjelo, pojídalo, povídalo a hlídalo. Mimo chodem za tekutý dar děkujeme našemu skvělému starostovi. Takže jsme si všichni postupně či napřeskáčku pěkně poseděli, poopekli, popili, pojedli, popovídali a pohlídali. A úplně nakonec uhlídali, a pak pěkně upovídání usnuli.

Text Hana Sulánová (RN)

Foto: Eva Kluchová a Jaroslav Potužník

Třetí třída zachráněna, ale...

Rozhovor s Václavem Kordou a Martinem Mirošem

Třetí třída zachráněna, ale s pěkně odřenými zády!!! To tu ještě nebylo, aby ani po odehrání posledního zápasu v Bolešínách s místním "béčkem" 6:0 se ještě nic nevědělo. Až sobota a výhra Hrádku B nad Hartmanicemi dala záchraně jistotu. Na dokopné tím pádem již panovala uvolněná nálada a hráči byli ochotni se svěřit se svými dojmy. Já jsem si pozval k rozhovoru rodinné příslušníky z širokého klanu Kordů, a to legendu budětické kopané a jednoho ze zakladatelů FK Budětice 2012 Vaška Kordu a jeho syna Martina.

Václave, po zranění jsi se vrátil ve skvostné formě, dal dva důležité góly a byl oporou.

Kdo jiný byl měl mančafu pomoci než my starší, zkušenější. Fakt jsme byli namočení až po uši a rozhodovaly detaily. Například skvostná remíza doma s nabušenými Kašperskými Horami. A ten bod se ukázal jako rozhodující.

Ty jsi do týmu přivedl i své dva syny a nyní naskočil i další rodinný člen – patnáctiletý Petr Hvozďal. Neměl by se tým jmenovat Venca and his boys?

Jenže my jsme Budětice a jiné to už nebude. Já jsem rád, že se daří omlazovat tým a je to už potřeba, protože jednomu z nejlepších hráčů Zdeňkovi Frančíkovi už je 45, on není holka, takže to mohu prozradit.

Tak je vidět, že ten velký stres z vás všech opadl. A jak na podzim?

Já myslím, že to bude o něčem jiném. Už jaro bylo skvělé. Vždyť my měli po podzimu 10 bodů, a teď jsme získali neuvěřitelných 22. Tento tým má nejhůře na čtvrté místo. Problém je systém B týmů. V Bolešínách proti nám vlastně vyběhlo "áčko". Oni byli v podobném problému. Body potřebovali jako sůl, a tak to řešili takto. Ale s tím nic nenaděláme. Pro ilustraci – kdybychom doma porazili hratelne Milčice, mohli jsem být i na pátém místě, tak byla tabulka vyrovnaná (prohra v poslední minutě 1:2, pozn. autora).

V průběhu rozhovoru se k nám při-

Václav Korda. Foto: rt

dal jeden ze synů Václava Martin Miroš, kterého trenér Zbyněk Chmelík vyhodnotil jako nejlepšího hráče sezóny.

Martine, ty jako organizátor obrany si mnohokrát hasil požár, cítíš se jako zachránce týmu ve III. třídě?

Jsem jen jeden hráč, ale vím, že trenér na mě spoléhal.

A to hodně. A ty jsi se mu odvděčil výkonem, který ho přiměl tě vyhlásit hráčem sezóny. Velká gratulace! Ale také víme, že občas neudržíš nervy na uzdě, takže jsi dostal ještě jednu medaili, tu černou za nejvíce červených karet. (Tradiční trenérova akce s dovětkem - my vám ty medaile stejně přivezeme!)

Je to tak, já jsem už vloni uvažoval,

Martin Miroš. Foto: rt

že s fotbalem seknu, ale pak jsem se trochu uklidnil a snažím se mančafu pomoci. Velká motivace pro mě je začlenění právě Péti (Petr Hvozďal), což je bratranec. Všichni jsme mu chtěli pomoci a ono se to podařilo, je to jeden z největších talentů, které jsem za poslední roky viděl.

Takže "zametač" je tvůj úděl?

Zatím to tak je, ale spíše mě to táhne do útoku, uvidíme, co trenér vymyslí do příští sezóny, ale alespoň za sebe mohu slíbit, že to bude úplně jiná jízda než letos a souhlasím s názorem Václava, že máme určitě navíc než jen konečné jedenácté místo.

Ať vám to vyjde a děkuji oběma za rozhovor.

Text a foto Robert Töpfer

KOMENTÁŘ MIROSLAVA KRAUCHERA

Slučování obcí je vítáno především občanem

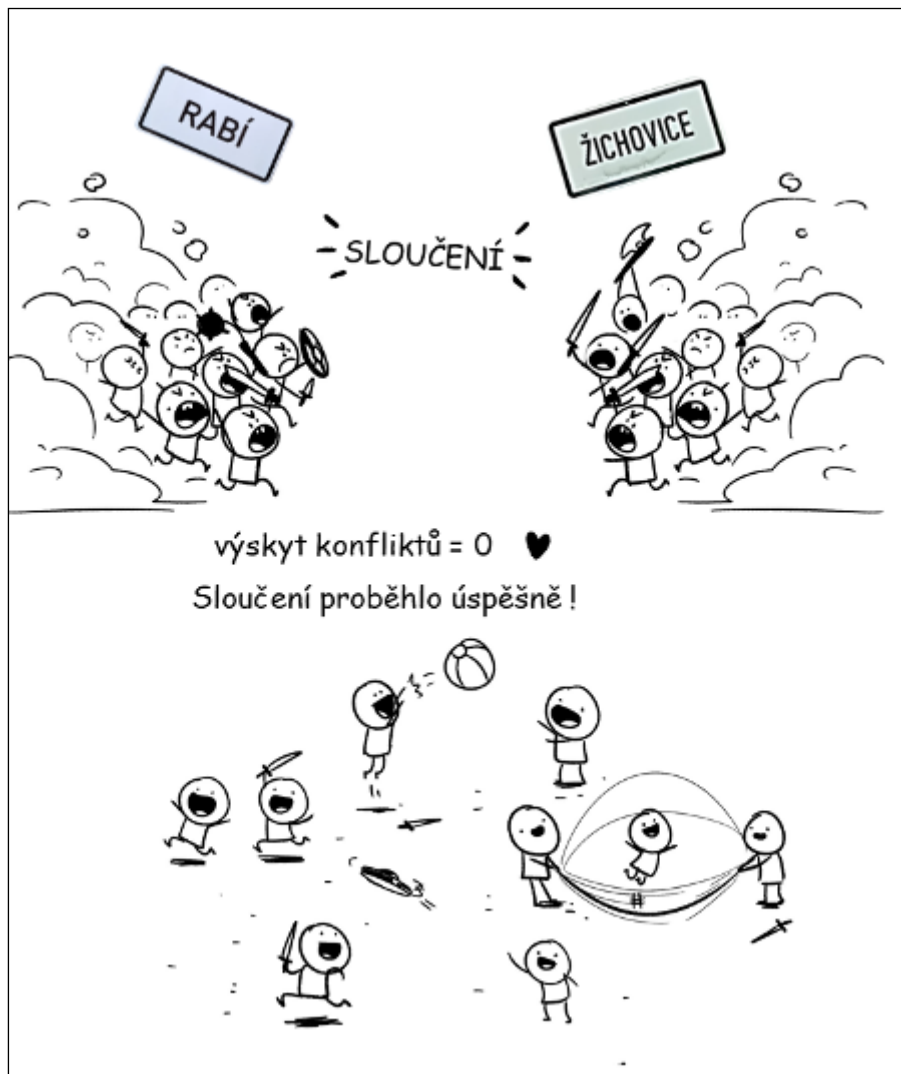
Poslední dobou jste mohli zaznamenat diskuze nad tématem, které se nás může v budoucnu týkat. Slučování obcí je probíráno NER-Vem (Národní ekonomická rada vlády) a několika dalšími subjekty.

Prostřednictvím několikaletého vhledu do sektoru samosprávy se tady okem „odborníka“ nebudu k tématu vyjadřovat. O tom že bych mohl být nařčen zcela právem, že jsem v této věci jednostranně zaujatý, není sporu. Jako každý průměrný občan města Rabí mi zcela oprávněná kritika nedělá dobře. Nadbíhat diskuzím, že stejně ničemu nerozumím, se mi také úplně nechce. Dost bylo sebemrskství.

Pokud se k tématu budu vyjadřovat jako občan obce, tak nemůže nikdo nic namítnout, i když jistá dávka zaujetí by v tom mohla být také cítit. K věci se tedy vyjádřím čistě hypoteticky, jako odborník z druhé strany barikády. Neberte má slova vážně, nemám totiž žádnou hmatatelnou zodpovědnost za svůj odborný postoj v NERvu. Zodpovědnost bude mít ten, kdo to celé odstartuje. Nicméně s ohledem na možnou politickou sebevraždu aktérů tohoto plánu je tenhle článek možná pouze obyčejným fejtonem.

Právě jsem se vrátil z jednání naší vládní rady. V kostce vás seznámím interní zprávou s naším doporučením pro vládu týkajícím se slučování obcí v ČR. Jsme jistě unikát v rámci celé Evropy co do počtu obcí na obyvatele a jejich rozlohou a jsme unikátem ve všem, na co si vzpomeneme. O tom, jestli jsou ostatní státy také v něčem unikátní oproti nám, není dobré veřejnosti nijak ventilovat. Cílem je pouze seškrtnat potřebné příjmy obcí poskytované státem, nebo možná seškrtnat jejich výdaje. K lepší orientaci v problematice uijeme příklad na obcích.

Nejprve si položíme otázku. Přiřa-

díme Rabí do Žichovic nebo Budětice do Rabí? Aby se nestrhla občanská válka tento problém si budou muset vyřešit obce samy. Do toho stát zasahovat záměrně nesmí. Některý ze starostů to nepřepře jak politicky, tak fyzicky. Pokud padne více hlav starostů bude to v konečném důsledku zefektivnění celé akce. Větší správní celky se nám utvoří zcela přirozeně. Občané budou v průběhu celého procesu dělat to, co mají vrozené. Budou sedět a nedělat nic. Budou jen brblat, aby je náhodou nikdo neslyšel.

Na konci transformačního procesu budou mít právo říci, „vždyť jsem to říkal!“

Starosty jsme vyřešili a je nutné

připomenout následující. Jejich prospěšnost obcím je diskutabilní. Kdo bude z občanů chtít, plivne na jejich prospěšnost (podpora veřejnosti). Pomineme-li, že neustále o něčem za občany rozhodují, povolují a zakazují, tak jejich role je buď nedělat nic, nebo neustále něco měnit. Pořád se schovávají za nějaké akce a dotace.

Není na místě rozvíjet diskuzi nad tím, jak si každý dobře placený starosta musí na sebe vydělat. Není to korupcí, kupčením a krádežím, i když by to bylo jednodušší. Dotace, které si aktivně zajistí, sežene a vyjedná, jsou sice bonusem nad rámec běžných příjmů od státu a často převyšují náklady na jeho odměnu, ale je nežádoucí,

aby neustále něco pro své území požadovali. Dotační období budou zanedlouho minulostí. Obecní prostředky se budou šetřit tím, že se nebude v území moc nového vytvářet. V otázce snížení počtu starostů územních samosprávných celků je pro zdárný průběh předpokládána podpora občanů.

Transformací obcí se postaráme o nedostatek účetních na obcích.

Jedna bude stačit od Budčetic do Žichovic. Když bude třeba, tak vypomůže od Frymburku po Nezamyslice. Lidé si beztak myslí, že jen tak kouká do monitoru a čeká, až ji umělá inteligence odpíská konec. Paní účetní a její agenda mzdová, rozpočtová, majetková a kdoví jaká bude dál účtovat, akorát ji přibude pár stovek položek v účetní knize. Pomocná účetní a matrikářka s její agendou svateb,

úmrtí, narození, pošty, archivu, platebních služeb a nájemního bydlení rozšíří hravě svůj správní obvod o další území. Počet telefonátů, emailů a potřeby lidí v novém území exponenciálně nena rostou. Je očekávána stagnace zájmu lidí o veřejný sektor.

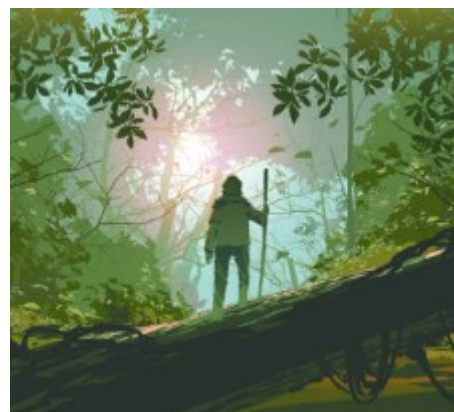
Miroslav Kraucher (starosta)

Jen tak na okraj...

Měl jsem o dovolené opět trochu času přečíst nějakou knihu, popřemýšlet o všem co se kolem mě v poslední době děje. Tahle každoroční dovolená je pro mě čas, kdy se konečně zastavím a rozjímám osamocen při procházkách. Vyhledávám k tomu samotu, která mi často pro přemýšlení chybí. Asi při tom stranění se společností působím dost divně. Moje dovolená se totiž pravidelně odehrává na tábo-

ře s dalšími osmdesáti lidmi. To že je mezi nimi několik lidí s mentálním handicapem, mě nechává naprosto v klidu. Oni jsou totiž naprosto v pohodě. Tábor je koncipován pro ně, ale ve výsledku je důležitý pro nás ostatní. Po týdnu se vrátím opět do blázince, který se každoročně malinko zintenzivňuje.

Miroslav Kraucher (starosta)

Děkujeme všem, kteří jste finančně podpořili naše vaše Rábské noviny!!!

**Od našich obyvatel jsme dostali 2.000 Kč
a od firemních sponzorů 2.500 Kč.**

Za obdržení dar koupíme dětem z kroužku #be:reel Rabí roční placenou licenci na program na úpravu videí. Jejich videa se stala pevnou součástí rábských sociálních sítí a oblíbeným obsahem vás—našich sledujících. Věříme, že s placenou licencí, bude jejich tvorba kvalitnější a ještě zábavnější.

Rábské novinky

www.mestorabi.cz/rabske-novinky

@mestorabi

239324891/0300

Podpořte Rábské noviny finančně na účet ROSy

26.4.2024
v Bojanovicích oslavili
manželé Růtovi zlatou
svatbu.

Foto: tf

27.4.2024
Uklidíme Česko!
v Rabí.

Foto: Miroslav Kraucher

Májka v Rabí.

Foto: archiv ROSa

12.5.2024
polární záře nad
Rabím

Foto: Václav Mach

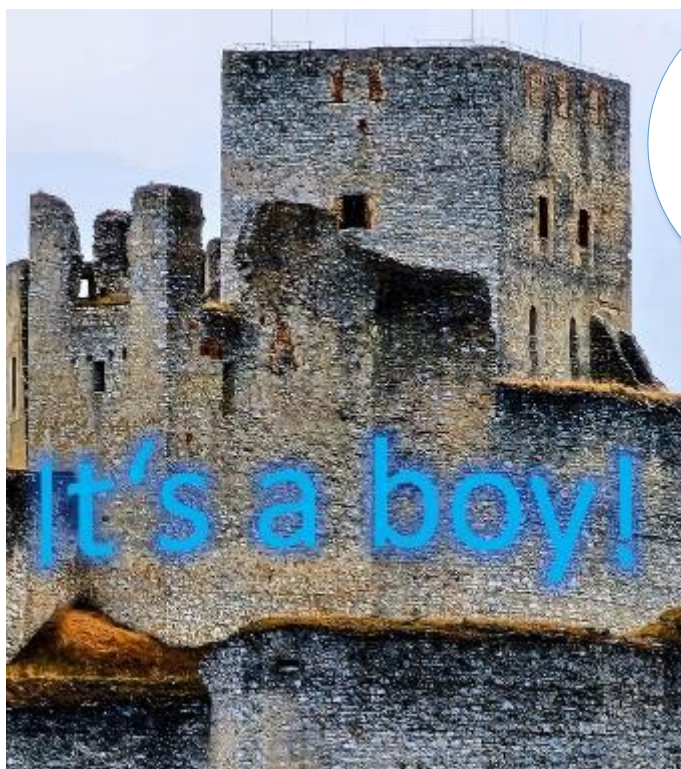
1.6.2024
rozvodněná Otava
v Čepicích

Foto: Jaroslav Potužník

10.6.2024
návštěva komise
Vesnice roku

Foto: tf

V červnu spatřil
světlo světa další
rábský drobeček.

Honzíku,
vítáme tě!

Rábské dětské
hřiště Na
Hlinovatkách se
dočkalo nového
přístřešku.
Foto: mk

7.-8.6.2024

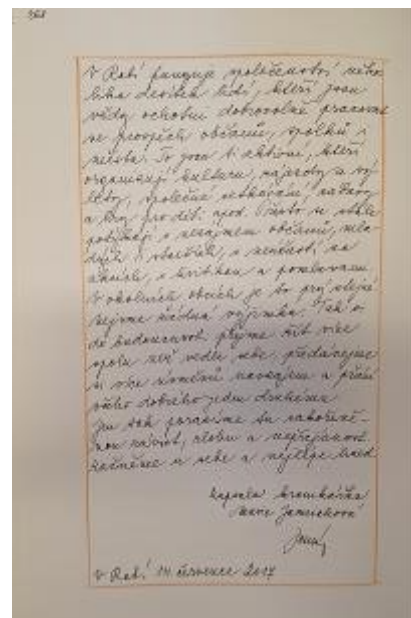
eurovolby

Foto: tf

Rábská kronika
odjíždí do
klatovského archivu
na digitalizaci.

červenec 2024

O pohár starosty
Budětic.

29. června 2024

Foto: tf

Školní zahrada MŠ Rabí se
dočká změn—v červnu
získala dotaci z PK na
částečnou revitalizaci.

Foto: tf

Usnesení č. 10/2024

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 10. 06. 2024 od 17 hodin v klubovně spolkového domu v Rabí

Počet přítomných zastupitelů 6, omluvení p. Janečková, I. Koutníková, M. Marek

ZM Rabí je usnášeníschopné.

- 1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Vladimíra Brejchu a p. Romana Lupíška a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje odkup lesních pozemků p.č. 1092/3 (1299m²) a 119 (1878 m²) v k. ú. Bojanovice pod Rabím dle odhadní ceny ve výši 25 000 Kč.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje odkup podílů na pozemcích v duplicitním vlastnictví následovně:

Město Rabí odkoupí podíl 1/1 pozemku p. č. KN 900/2 v k. ú. Rabí od Miroslava Krauchera za dohodnutou cenu 1 Kč.

Město Rabí odkoupí podíl 1/1 pozemku p.č. KN 900/3 v k. ú. Rabí od Ing. Olgy Roudnické za dohodnutou cenu 1 Kč.

Náklady spojené s odkupem jdou na vrub města Rabí, které se odkupem stane výhradním vlastníkem celkem 313 m² ostatních plochy.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje krátkodobý pronájem stánku s občerstvením u mostu na Žichovice na pozemku p. č. 268/27 v k. ú. Rabí do konce vodácké sezony za 3333 Kč za měsíc (10000 Kč/sezona).

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje po předchozím uveřejnění záměru dlouhodobý pronájem části pozemku p. č. 303/7 v k. ú. Bojanovice (267,61m²) k zemědělským účelům za cenu 3000 Kč/ha/rok tj. 80 Kč/ rok.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu „Budětice, KT, č.parc. 1422/9-NN“ a zřízení věcného břemene (el. přípojka pro vrty města Rabí).

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí dotací z Plzeňského kraje:

na rozšíření kamerového systému v Rabí ve výši 101.000 Kč,

na vybavení JSDHO Rabí ve výši 60.000 Kč.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

závěrečný účet města Rabí za rok 2023 – bez výhrad,

zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za rok 2023 s výrokem – bez výhrad

účetní závěrku za rok 2023.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Garáž u rodinného domu č.p. 168“ na pozemku parc. č. 115/2 v k. ú. Rabí a její umístění při hranici pozemků

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Dodatečné povolení DČOV novostavby rodinného domu na pozemku č. 465, v k. ú. Rabí“

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 13) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí snížení výkonu FVE Rabí 2,8 MW na 2,1 MW z důvodu souladu s ÚP Rabí a tím alikvotním snížení částky daru, a zároveň souhlasí s možností poskytnutím daru jednorázovou výplatou ve výši 560 tis. Kč.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

- 14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtové opatření č.1, č.2 a č.3 dle návrhu.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

z

Kalendář léto 2024

červenec

27.-28.7. 10 výstava historických motorů a zemědělských strojů v Bojanovicích

srpen

- 3.8. Ze sklepení až na věž hradu Rabí
- 3.8. Vyhlášení výsledků soutěže Vesnice roku v obci Mrtník
- 24.8. Bojanovický Fest – 760. let od založení obce
- 24.8. Zpěvy sladké Francii na hradu Rabí
- 31.8. 17. ročník Achylka Cup

Kalendář podzim-zima 2024

září

- 12.9. Výlet seniorů do Nepomuku s ROSou
- 14.9. Loučení s létem v Rabí
- 28.-29.9. dny Šumavského trojhradí / stroje na středověkém Rabí

listopad

- 9.11. Svatomartinské posvícení v KD Rabí (hraje Plán B z Plánice)

prosinec

- 25.12. myslivecký ples MS Březinka Rabí

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.mestorabi.cz/kalendar-akci

**Bojanovičtí
hasiči & hasičky
vás zvou na oslavy**

**760. let od první
zmínky o obci!**

24. srpna 2024
od 14:00 hodin

760 let
jsme tady, oslavte to s námi!

Bojanovický FEST

Oplova dechovka
• pestrý program pro děti • sponata výborného jídla a pití
• TOMBOLA • zábava pro celou rodinu

PRASÁTKO na rožni
večerní zábava od 20:00hod

Reverb
• vstupné dobrovolné

na návsi
v Bojanovicích

Vydává město Rabí a ROSa, z.s.

Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Rábské noviny číslo 60 (15. ročník, číslo 3)

Uzávěrka pro číslo 61 je 30. září 2024

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová

Redakce: Tereza Freidingerová, Marie Jamrichová, Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Robert Töpfer

Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová

Autor grafické předlohy: Roman Lupíšek

Titulní foto: okrsková soutěž Čepice, TF

rabskenoviny@seznam.cz | facebook.com/Rabimesto | facebook.com/SPOLEKRABI

Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma. Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

E-noviny na webu: www.mestorabi.cz/rabske-noviny

město
RABÍ